



Lassan elfogytak a díjátadó zenei aláfestéséért felelős Székelyföldi Filharmónia kottájából a lapok, mire elkezdődött a 2017-es Vasszékel-díjak átadója a városháza Szent István termében.



Az esős időben felgyorsultak az 56-os forradalomra emlékezés eseményei, így a vonós négyes játékaának ritmusára száradhatott a Szent István teremben a közönség.

A betegek elringatója

Elsőként **dr. Sav Hajnalt**, a városi kórház altató és intenzív osztályának nemrég kinevezett osztályvezető főorvosát díjazták. A mosolygós, műtős sokak kedvence, hallhattuk a felvezetőben.



Dr. Andrászek Csaba laudációjában fiatal és törekeny teremtként írta le a doktornőt, aki mindezen tulajdonságai ellenére „férfimunkát végez”. Az orvosi hivatás legnehezebb ágát műveli, amivel nem mellékesen a világ bármely táján tudna érvényesülni, euróezreket keresve, de Sav Hajnal inkább a szülőföldjét választotta.

A legcivilebb civil

Csáki Rozáliáról, a Székelyudvarhelyi Közösségi Alapítvány ügyvezető igazgatójáról **Lukácsi**

Katalin

az alapítvány elnöke mondott dicsérő beszédet. Elmondta, mekkora büszkeséggel töltötte el, amikor egy bukaresti konferencián a romániai civil élet képviselői tisztelettel és elismeréssel fordultak felé, miután megtudták, hogy az SZKA-t képviseli.

Székelyudvarhelyt nem csak a miccsről ismerik Romániában, hanem közösségi alapítványa miatt elismerik, és ez a szervezet igazgatójának, valamint munkatársainak köszönhető. Az SZKA-nak óriási szerepe volt a magyarországi közösségi alapítványok elindításában – hangsúlyozta Lukácsi.



Az ünnepelt fél méterrel lennébb igazította a mikrofont, és elmesélte, ugyanúgy érzi magát, mint pici lányként, – akkor sem volt nagynövésű –, amikor a székelykeresztúri templomban énekelt, és „angyal szállt el” a közönségben. Akkor a magas falakról szállt a közönségre, a hallgatóságról pedig vissza rá a saját tiszta gyermekhangja, most a Szent István terem ünnepélyes, magas falai közt érzi ugyanezt az áhítatot.

Megörökíti a várost

Balázs Attila hosszú éveken át volt a város krónikása fotósként, emellett sajátos eszközökkel védi Székelyudvarhely építészeti örökségét. A képzőművészeti egyetemet végzett Balázs itthon teremtett megélhetést, emellett arra is futja erejéből, idejéből, hogy a közösségért tegyen.



A díjazottak balról jobbra: Balázs Attila, dr. Sav Hajnal, Csáki Rozália, Gálfi Árpád polgármester, dr. Sófalvi András és Ilyés Sándor Lóránt. fotó: Lőrincz Csaba, polgármesteri hivatal

A Tomcsa Sándor Színház önkéntes fényképésze, a régi épületek megmentője, aki példamutatóan újíttatta fel felmenői falusi portáját is. A lokálpatrióta fotóst Orbán Balázs városi tanácsos, a díjazott barátja, volt iskolatársa méltatta.

Aki megkergette Székelyudvarhelyt

Ilyés Sándor Lóránt, a Feel Good Egyesület elnöke még laudátorát, **Nagy György** UKKSZ-elnököt is futásra „kényszerítette”. Nem futott el itthonról, bár tehette volna, mindig mozgásra készíti önmagát és a várost – mondta róla a vállalkozó.



A 34 éves Ilyés Lóránt előbb triatlon versenyeken ért el sikereket, majd aszfalton is kipróbálta magát. A terepfutó versenyek hazai megjelenése után maga is sokat tett az elterjedésükért: csapatával számos díjat elhoznak, illetve létrehozták a Hargita Trail Running nevű terepfutó maratont.

Betonszékel a középkorban

Dr. Sófalvi András régész-történészről, a Haáz Rezső Múzeum munkatársáról laudációt főnöke, **Miklós Zoltán** mondott. Megtudtuk, Sófalvi András írja és újraírja saját és a régió történelmét. Mérnöknek készült Brassóban, történész lett Magyarországon, néhány éve régészként dolgozik Székelyföldön. Olyan nagy elődök eredményeit cáfolja meg, mint Orbán Balázs, és ő bizonyította be, szakmai sértődések árán is, hogy a Jézus-kápolna építése nem tehető az Árpád-korra. Fényes magyarországi pálya várt volna rá, nevéhez fűződik például az első langobard település nyomainak megtalálása Balatonlellén, de ő hazajött közössége tudását gyarapítani.

